

[Justitsministeren.]

ninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961.

(Foregående del af første behandling findes i tidenden sp. 1141 og 1233).

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Krag): Det ærede medlem hr. Djurhuus rejste i går spørgsmålet om Danmarks stilling under den kommende konference i Genève om retsordenen på havet. Jeg vil gerne gentage statsministerens udtalelse her i tinget den 22. oktober om, at vi, hvor lejlighed overhovedet byder sig, vil sætte alle kræfter ind på at opfylde den færøske befolknings berettigede krav om beskyttelse af fiskerimulighederne omkring Færøerne.

Når det ærede medlem efterlyste regeringens målsætning i denne sag, vil jeg gerne gentage, hvad der på den første Genèvekonference var og fortsat er regeringens standpunkt: lande og områder, der har en isoleret geografisk beliggenhed, og hvis befolkninger med hensyn til deres udkomme i usædvanlig grad er afhængige af havet, bør have adgang til at hævde et særligt fiskeriterritorium på indtil 12 sømil. Det er klart, at både Færøerne og Grønland er sådanne områder, og jeg kan derfor bekræfte, at regeringen er enig i den på Færøerne rådende opfattelse, at øernes fiskeriterritorium bør være 12 sømil.

I øvrigt er alle de spørgsmål, som knytter sig til den forestående konference, for tiden genstand for overvejelser, som Færøernes landsstyre allerede er inddraget i. Det er mit indtryk, at man også i danske fiskerikredse beskæftiger sig med samme spørgsmål, og at man måske for dansk fiskeris vedkommende er på vej mod et standpunkt af samme art.

Det ærede medlem hr. Lannung rejste forskellige spørgsmål, der tangerer udenrigstjenestens forhold. Et spørgsmål ved-

rørende de udenlandske diplomaters skatteforhold er allerede besvaret af den højtærede finansminister. Et spørgsmål om udetillægsnævnets sammensætning henhører, så vidt jeg kan se, retteligt under folketinget selv.

Endelig rejste det ærede medlem spørgsmålet om muligheden for fællesnordiske repræsentationer især i de mange nye lande ude omkring i verden. Selve, skal jeg sige, besparelsestankegangen bag spørgsmålet og den nordiske tankegang bag spørgsmålet har min sympati. Vi vil i den kommende tid stå over for, at flere og flere lande i fjerne egne af verden gør sig selvstændige, sådan at en dansk repræsentation på den ene eller den anden måde vil være ønskelig, hvis vi skal varetage ikke alene vore politiske interesser, men måske især vore erhvervs-mæssige, vore eksportmæssige interesser i de pågældende lande. Det er klart, at vi kommer til at stå over for en grænse for, hvor mange nye repræsentationer Danmark selv finansielt vil kunne bære. Om det så er realisabelt med sådanne repræsentationer på et fællesnordisk grundlag — ja, det er her, det af det ærede medlem rejste spørgsmål kommer ind. Det er klart, det kan rejse vanskeligheder, idet de nordiske lande på visse punkter er konkurrenter i erhvervs-spørgsmålene, i eksportinteresserne. Det vil i hvert fald forudsætte, at man i de andre nordiske lande er på fælles linje med os i ønsket om sådanne repræsentationer. Jeg skal imidlertid ikke gå nærmere ind på spørgsmålet; det behandles i øjeblikket i udenrigskommissionen, hvori også nordiske synspunkter anlægges.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Der er af flere medlemmer under finanslovdebatten rettet spørgsmål til mig, som jeg gerne vil svare på.

Det ærede medlem hr. Lannung henlede opmærksomheden på ønskeligheden af, at der på forskningens område kom et samarbejde i stand inden for de nordiske lande. Jeg kan sige til det ærede medlem, at dette allerede foregår på mange områder, og man befitter sig på stadig at udvide et sådant samarbejde. Det er jo rigtigt, at forskningsarbejdet i vor tid kræver så stor en indsats både af mennesker og af materiel art, at et enkelt lille land har vanskeligt ved at klare